

Jezus Chrystus prawdziwy Bóg

Przeżywaliśmy w piątek w Kościele Święto Przemienienia Pańskiego. Ewangelia tak opisuje to wydarzenie: *Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniaco białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. Jest to moment niezwykły, kiedy Chrystus ukazuje swoim uczniom, kim tak naprawdę jest – wszechmogącym Bogiem. Jak zapisał Ewangelista, uczniowie są przerażeni. Uzmysławia nam to, jak nieskończona jest moc Boża. Apostołom pokazana została zaledwie jej część, a już to wystarczyło, aby wywołać w nich wielki strach. Doświadczyli bowiem czegoś nadprzyrodzonego, rzeczywistości wykraczającej poza ludzkie rozumienie tego świata. Aby przybliżyć każdemu katolikowi prawdę o Boskości Chrystusa, Kościół ustanowił Święto Przemienienia Pańskiego. Obchodzone jest ono 6 sierpnia a dawniej nazywano je także **epifanią** lub **teofanią**. W Kościele wschodnim święto to było obchodzone już od VI wieku. Sam zaś moment przemienienia Chrystusa na górze Tabor, jest bardzo często przedstawiany na*

ikonach jako **metemorphose**. Termin ten ma przypominać, że Jezus w momencie przemienienia objawił swoim uczniom kim tak naprawdę jest – Synem Bożym. W ten sposób najbliżsi naśladowcy Mistrza mieli być umocnieni i przygotowani na to co miało niedługo nadejść – na mękę i śmierć krzyżową Mesjasza. Uczniowie widzą Mojżesza i Eliasza, którzy jako przedstawiciele starego prawa potwierdzają, że Jezus jest zapowiadającym Zbawicielem. Ostatecznym potwierdzeniem jest głos z nieba, głos samego Ojca: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie! W chrześcijaństwie zachodnim pierwsze wzmianki i Święcie Przemienienia Pańskiego, możemy odnaleźć w kronikach zakonnych pochodzących z VII wieku. Podczas wypraw krzyżowych mających na celu wyzwolenie Ziemi Świętej, stało się ono niezwykle popularne za sprawą pielgrzymów, którzy nawiedzali górę Tabor a po powrocie w ojczyste strony, chcieli ponownie przeżywać ten niezwykły czas. Starali się więc upowszechniać to święto w całej Europie. Stało się ono obowiązkowym dla całego Kościoła dzięki papieżowi Kalikstowi III. 6 sierpnia 1456 roku, sprzymierzone wojska chrześcijańskie, dowodzone przez węgierskiego dowódcę Jana Hunyadi odniosły pod Belgradem zwycięstwo nad armią turecką. Wielki zasługi w tej bitwie, która odmieniła losy świata, miał także św. Jan Kapistran, który przygotował całą logistykę obrony i bitwy po stronie chrześcijan. Dziękując Bogu za zwycięstwo i ocalenie kontynentu przed krwawą inwazją turecką, papież rozszerzył na cały Kościół katolicki Święto Przemienienia Pańskiego. W Polsce święto to, jak podpowiadają najstarsze kroniki, było znane od XI wieku. **[ks. Wikary]**